

عنوان مقاله:

رابطه ناگویی خلقی و تاب آوری با پرخاشگری دختران دوره متوسطه اول

محل انتشار:

هفتمین همایش علمی پژوهشی علوم تربیتی و روانشناسی، آسیب های اجتماعی و فرهنگی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

نهدیه امیرگل - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن

وحید خوش روش - استادیار، روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد تنکابن

خلاصه مقاله:

نگرانی در مورد سلامت روان کودکان و نوجوانان و تاثیر آن بر رشد و عملکرد آنها، همزمان با افزایش میزان شیوع اختلالات روانی قابل تشخیص، در سال های اخیر به طور چشمگیری افزایش یافته است. هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه ناگویی خلقی و تاب آوری با پرخاشگری دختران مقطع متوسطه اول بود. این پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی است. جامعه آماری آن شامل دختران دانش آموز دوره متوسطه اول شاغل به تحصیل در مدارس شهر رشت در سال تحصیلی 97-98 بود. حجم نمونه شامل 150 دانش آموز است که به شیوه نمونه گیری دردسترس از مدارس دخترانه متوسطه اول شهر رشت انتخاب و با استفاده از پرسشنامه های ناگویی خلقی تورنتو، تاب آوری کانر و دیویدسون و پرخاشگری باس و پری مورد بررسی قرار گرفتند. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از شیوه های آمار توصیفی (میانگین، انحراف استاندارد و فراوانی و درصد) و آمار استنباطی (همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون هم زمان) و نرم افزار SPSS-20 انجام شد. نتایج نشان داد که بین بین ناگویی خلقی و پرخاشگری و نیز تاب آوری و پرخاشگری دانش آموزان مورد بررسی رابطه معنی داری وجود دارد. ($P < 0/001$) نتایج رگرسیون جهت پیش بینی میزان پرخاشگری دانش آموزان نیز نشان داد که 64 درصد از میزان پرخاشگری دانش آموزان تحت تاثیر میزان ناگویی خلقی و تاب آوری دانش آموزان تبیین می شود. در نتیجه می توان گفت میزان پرخاشگری هر فرد تا حد زیادی می تواند تحت تاثیر میزان تاب آوری آن فرد و نیز دشواری او در شناسایی و بیان احساسات خود باشد.

کلمات کلیدی:

ناگویی خلقی، تاب آوری، پرخاشگری، دانش آموزان دختر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/882391>

